

омирани: колкото гробни аписи е имало толкова и погребани стаи с ископавани тукъ тамъ изъ храма безъ никакви редъ. Тъзи гробове сѣ днесъ заровени въ пѣсѣка. Втората частъ съдържа аписи отъ XXII до XXV династия и този пѣсѣк се е погребалъ една нова система (тѣй-наричението малки подземни). Гробовите сѣ сѣ все издирани. Дълго едно подземие е било ископано, и дѣто му страни сѣ били направени стаи, които по редъ се употрѣбавали за погребение аписи омирание въ Мемфисъ. Третията частъ почва въ XXVI династия, свързва се послѣдната Птоломей. Въщата система на обир подземие е била сѣдѣвана, само въ много по-голямъ размеръ. Новото сакрари имать около 250 метра ширина, а подземието отъ единъ край до другъ е имало 195 м. Въ тази частъ сѣ въведени голѣмъ гробни саркофази.

Днесъ може да се посѣдува и вижда само послѣдната най-нова частъ, която обаче е и най-грандиозната и най-хубавата. При прѣво погледа сѣдѣтъ отъ разрушение не бива въ очи; тази стѣна перепектива отъ стѣнове въ скалата, които отъ дѣто страни на подземиемъ бѣгатъ и се губятъ въ мрака, заедно съ свода, който поддържатъ, кажи свѣтла точка, която се вижда на далечъ, неизвѣстно гдѣ, и която свѣти въ нощъ като свѣтилината на вѣнната истина; всрѣкъ като че ли е запазено въ вѣщия редъ на нощта, които не могатъ да зашумятъ. Въ скоро се забѣлѣва, че прѣдъ насъ стои само коносаленъ скелетъ: задъ вѣщия единъ отъ тѣзи облечени стѣнове, една дебела стена закрива за вѣскога гроба на единъ Аписъ. Задъ основата на този стѣн - днесъ съборени - се отварятъ дълбоки склепове, отъ които вѣтки съдържа поединъ коносаленъ саркофагъ отъ гранитъ, въ който погива божественото тѣло; Най-малкиятъ отъ тѣхъ си тѣглитъ 65000 кг.